

Guide til forpliktende samarbeid ved bekymringer

Trinn	Saksgang for bekymring	Veiledning ved bekymring
1	Kartlegg og analyser din bekymring. Hva har du sett og/eller hørt?	Det er "noe" ved dette barnet/ungdommen som vekker bekymring eller undring hos deg. Prøv å konkretisere hva dette "noe" er. Still følgende spørsmål til deg selv: <ul style="list-style-type: none"> - Hva er det som vekker min bekymring? - Hvorfor vekker dette bekymring hos meg? Har det mine verdier/holdninger å gjøre? - Hvor ofte er jeg bekymret? - Er bekymringen knyttet til spesielle situasjoner? Hvilke? - Hvor lenge har bekymringen vart? - Er det andre som deler min bekymring?
2	Drøft bekymringen med nærmeste overordnede, med en kollega eller i kollegatime.	Du skal ikke gå med en bekymring alene, men dele den med en kollega og/eller med din nærmeste leder.
3	På grunnlag av bekymringen blir dere enige om hvordan dere går videre med saken.	<ol style="list-style-type: none"> 1. Dere klarer å håndtere saken selv. Se punkt 4 2. Dere trenger hjelp til vurdering. Saken kan drøftes med Familiehjelpe i kollegatime eller ved at familien henvises dit. 3. Saken må henvises eller meldes til barnevernet.
<p>"Uten hinder av taushetsplikten skal offentlig ansatt gi opplysninger til kommunens barneverntjeneste når det er grunn til å tro at barnet blir mishandlet i hjemmet eller det foreligger andre former for omsorgssvikt, eller når et barn har vist vedvarende adferdsvansker."</p> <p>Ved mistanke om seksuelle overgrep, fysisk mishandling, der vold og trusler blir brukt som maktmiddel eller der viktige bevis kan gå til spille eller liv og helse står i fare skal henvendelse til politi og/eller barnevern skje UTEN at foreldre kontaktes.</p>		
4	Forberedelse til samtale med foreldre/foresatte og evt ungdommen	Det er viktig å ta opp bekymringen med den det gjelder på en respektfull måte. Planlegg møtet/samtalen godt på forhånd. <ul style="list-style-type: none"> - Hvem skal delta på samtalen? Det kan være en fordel å være to personer til stede under samtalen. - Lag på forhånd ei liste over punkter dere mener det er nødvendig å formidle under samtalen. - Avtal hvem som leder møtet, hvem som tar opp hvilke tema og hvem som skriver referat. - Husk at det er en bekymring dere skal formidle og ikke en anklage. Dere skal informere om hva dere har sett og hørt som vekker bekymring. Ikke vær fordømmende, men vis respekt. - Forsøk å oppnå mest mulig likeverdighet med hensyn til hvem og hvor mange som er med på møtet. Målet er å få til et videre samarbeid med familien, basert på tillit og respekt. - Når skal samtalen finne sted? - Hvor skal samtalen gjennomføres? Det bør være et på et sted/rom som alle kan føle seg komfortable med. - Hvordan skal foreldre/foresatte innkalles til samtalen? Send et brev og/eller ta en telefon. Ikke send med barnet/ungdommen lapp hjem. - Vurder om ungdommen selv bør være med og avtal dette med foreldrene.

	<p>Når det gjelder barn under 18 år er det i utgangspunktet foreldrene som har foreldreansvaret. Det er foreldrenes ansvar å handle til barnets beste og tilsvarende rett til å bestemme.</p> <p>Ettersom barnet blir eldre og danner seg egne synspunkt, skal barnet høres. Fra det er 12 år skal det legges vekt på barnets mening. Barnet skal etter hvert ha større selvråderett, men foreldrene har fortsatt det overordnede ansvaret.</p> <p>Barn over 16 år avgjør selv hvilke opplysninger foreldre skal få fra Helsetjenesten. Dersom dette dreier seg om svært alvorlige avgjørelser, har foreldrene krav på informasjon og rett til å bestemme i kraft av foreldreansvaret.</p> <p>Det kan være hensiktsmessig å legge til rette slik at barnet/ungdommen føler det trygt å legge fram sitt syn, sine opplevelser og sine meninger i saken.</p>	
<p>5</p>	<p>Gjennomføring av samtalen</p> <p>Har foreldre/foresatt de samme bekymringene som du/dere?</p> <p>Bli enige om tiltak og formuler disse som en skriftlig avtale.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Den som har innkalt til møtet, har ansvaret for samtalen. - Redegjør for hvem som er til stede og hvilke ansvar og roller de har i saken. - Klargjør hensikten med samtalen. - Del bekymringen du/dere har så konkret som mulig. - Pass på at foreldre/foresatte og evt ungdommen eller andre som er med på møtet også får komme fram med sitt perspektiv. Kjenner de seg igjen i beskrivelsen dere gir? - Gi rom for tenkepauser og refleksjon. - Dersom foreldre/foresatte/ungdommen blir sinte og kommer i forsvar, opptre så rolig som mulig. Gi uttrykk for at du forstår at det er vanskelig, men hold fast på at det allikevel er nødvendig. - Prøv å komme fram til enighet om tiltak som kan iverksettes. - Lag et referat/skriftlig avtale for hva dere har blitt enige om. Bruk skjemaet "referat/avtale etter bekymringssamtale". - Referatet/avtalen underskrives av alle parter, kopieres og deres ut. - Bli enige om videre samarbeid og et oppfølgingsmøte.
	<p>Ettersamtale med kollegaer/leder</p>	<p>Etter samtalen kan det være behov for å få veiledning av en kollega/leder for å sette ord på det som skjedde, om noe kunne vært gjort annerledes, hva man oppnådde og hva som skal skje videre i saken.</p>
<p>6</p>	<p>Oppfølging av saken.</p> <p>a) Oppfølgingsmøte i tråd med avtalen og samarbeid med foreldre/foresatte.</p> <p>b) Det skjer ingen endring og bekymringen vedvarer.</p>	<p>Dersom tiltakene ikke virker etter hensikten og bekymringen vedvarer, skal dette tas opp med nærmeste leder.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Gi en redegjørelse av saken og legg fram det du har av skriftlig dokumentasjon. - Er bekymringen nå av en slik art at den bør tas opp med en annen instans eller bør det sendes bekymring til barnevernet? Ved usikkerhet kan man be om en anonym drøfting med barnevernet. - Dersom det vurderes at saken bør henvises til barnevernet er det viktig å orientere foreldre/foresatte/ungdommen om dette. Kall inn til et møte og gjennomgå bekymringen. La foreldre/foresatte få kopi av bekymringen eller innkall barnevernet til et møte sammen med foreldre/foresatte.